

ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТРАНЦИМА

Члан 1.

У члану 3. став (1) Закона о странцима („Службени гласник РС“, бр. 24/18 и 31/19), тачка 13) мења се и гласи:

„13) лична карта за странца је исправа о идентитету која се издаје стално настањеном странцу и представља дозволу за стално настањење странца у Републици Србији.“

После тачке 13), додају се тач. 13а) и 13б) које гласе:

„13а) јединствена дозвола је дозвола за привремени боравак и рад странца у Републици Србији;

13б) дозвола за привремени боравак је одобрење за привремени боравак странца у Републици Србији.“

Члан 2.

У члану 5. после става (2) додаје се став (3) који гласи:

„(3) Уколико странац приликом боравка у Републици Србији промени име, презиме или лично име прибавља нову путну исправу са промењеним личним подацима у року од шест месеци од момента промене личних података.“

Члан 3.

У члану 7. став (4) после речи: „овим законом“ додају се речи: „, узимање и“.

Члан 4.

У члану 10. после става (1) додаје се став (2) који гласи:

„(2) У управним стварима прописаним овим законом решава се у поступку непосредног одлучивања.“

Члан 5.

У називу члана 13. после речи: „превозника“, додају се речи „и позивара“.

У истом члану, после става (4) додаје се став (5), који гласи:

„(5) Обавезу из става (4) овог члана има и физичко или правно лице на основу чијег позивног писма је странцу издата виза, а који је након уласка у Републику Србију затечен да незаконито борави, а до његовог незаконитог боравка је дошло због пропуста позивара.“

Члан 6.

После члана 13, додаје се члан 13а, који гласи:

„(1) Организатор туристичког или пословног путовања, односно позивар дужни су да осигурају да странац који у њиховој организацији, односно по основу позивног писма дође у Републику Србију, борави у земљи у складу са одредбама овог закона и да предузме мере којима предупређује незаконит боравак и постојање могућности ирегуларне миграције странца након уласка у Републику Србију.

(2) У циљу смањења ризика од незаконитог боравка, односно ирегуларне миграције странца након уласка у Републику Србију, организатор туристичког или пословног путовања, односно позивар је дужан да предузима мере и радње које се односе на

обезбеђивање услова за његов законит боравак на територији Републике Србије, а нарочито да странац:

- 1) има пријављену адресу боравишта или становања у Републици Србији, у складу са одредбама овог закона;
- 2) након завршетка туристичког или пословног путовања, односно у року важења визе која је издата на основу позивног писма позивара, законито напусти територију Републике Србије или у складу са одредбама овог закона настави да законито борави на територији Републике Србије.

(3) Уколико је странац ушао у Републику Србију са визом за дужи боравак по основу запослења, позивар, на основу чијег позивног писма је виза издата, дужан је да предузме мере и радње које се односе на обезбеђивање услова за његов законит боравак и рад у Републици Србији, а нарочито да странац:

- 1) има пријављену адресу боравишта или становања у Републици Србији, у складу са одредбама овог закона;
- 2) борави и ради на територији Републике Србије, у складу са одредбама овог закона и прописа којим се уређује запошљавање странаца у Републици Србији;
- 3) има уредну пријаву на обавезно социјално осигурање, у складу са законом;
- 4) има обезбеђен смештај и адекватне услове за живот и рад за време његовог боравка и рада у Републици Србији;
- 5) након завршетка пословних активности због којих је дошао у Републику Србију, законито напусти територију Републике Србије, обезбеђивањем путне карте за његов повратак у земљу порекла.“

Члан 7.

У члану 16. после става (3) додаје се став (4) који гласи:

„(4) Дан уласка у Републику Србију и дан изласка из Републике Србије рачунају се у дане боравка на територији Републике Србије.“

Члан 8.

Члан 18. мења се и гласи:

„(1) Виза је одобрење за улазак, боравак или транзит које странац прибавља пре уласка на територију Републике Србије, издата у облику налепнице која је утиснута у путну исправу странца.“

(2) Виза из става (1) овог члана може бити издата и у електронском формату.

(3) Издата виза није гаранција да ће странцу бити одобрен улазак у Републику Србију.

(4) Приликом издавања визе у електронском формату сходно се примењују одредбе Поглавља III. овог закона.

(5) Изглед обрасца визе у електронском формату, начин и ближе услове за издавање визе у електронском формату прописује министар надлежан за спољне послове.“

Члан 9.

У члану 22. ставу (2) после речи: „боравка“, додаје се запета и речи: „односно јединствене дозволе“.

Став (4) брише се.

Члан 10.

У члану 26. после става (4) додаје се став (5) који гласи:

„(5) Ближе услове и начин одобравања виза, као и изглед и садржај позивног писма прописују споразумно министар надлежан за спољне послове, министар надлежан за унутрашње послове и министар надлежан за послове запошљавања.“

Члан 11.

У члану 29. после става (2) додаје се нови став (2а) који гласи:

„(2а) Изузетно од става (2) овог члана, дипломатско-конзуларно представништво не прибавља претходну сагласност Министарства унутрашњих послова, када је потребно хитно издати визу из разлога хуманитарног карактера, више силе или интереса Републике Србије“.

После става (4), додаје се став (4а) који гласи:

(4а) Приликом издавања визе за дужи боравак по основу запошљавања, организација надлежна за послове запошљавања надлежном органу доставља процену о испуњености услова за запошљавање у Републици Србији.“

Члан 12.

У члану 40. став (1) после речи: „90 дана“, додају се речи: „у периоду од 180 дана, дуже од периода боравка одређеног међународним уговором, односно дуже од периода на који је издата виза за дужи боравак,“.

Став (2) брише се.

Досадашњи став (3) постаје став (2).

Досадашњи ст. (4) и (5) који постају ст. (3) и (4) мењају се и гласе:

„(3) Независно од става (1) овог члана, а у складу са интересом Републике Србије, Влада ће актом утврдити категорије странаца, начин и ближе услове одобравања привременог боравка странцима, као што су: странци инвеститори у Републици Србији, странци таленти, странци који су укључени у иновационе делатности, странци српског порекла, странци дигитални номади, странци са високим квалификацијама и др.

(4) У случајевима из става 1. тач. 2)-4) и 5)-14) издаје се дозвола за привремени боравак.“

Члан 13.

У члану 41. став (6) речи „30 дана пре“ замењују се речју „до“.

У ставу (9) број: „7“ замењује се бројем: „8“.

Члан 14.

Члан 41а брише се.

Члан 15.

У члану 43. став (1) иза тачке 1) додаје се нова тачка 1а) која гласи:

„1а) важећу личну карту државе чији је држављанин, ако у складу са важећим прописима, може да улази у Републику Србију са личном картом;“

У истом члану после става (1) додаје се нови став (1а) који гласи:

„Лични документ који се прилаже уз захтев мора важити најмање три месеца дуже од периода на који се тражи одобрење привременог боравка“.

Став (2) истог члана брише се.

После става (2) додаје се став (2а) који гласи:

„(2а) Министар надлежан за унутрашње послове прописује начин и ближе услове за одобрење привременог боравка, изглед захтева за одобрење привременог боравка, изглед обрасца и начин издавања дозволе за привремени боравак.“

Члан 16.

После члана 43. додаје се члан 43а који гласи:

„Члан 43а

Доказе из члана 43. став 1. тач. 2) и 4) овог закона не подноси странац који је члан уже породице држављанина Републике Србије и странац који се запошљава.“

Члан 17.

У члану 44. став (1) мења се и гласи:

„Привремени боравак се може одобрити у трајању до три године и може се продужавати на исти период, у зависности од постојања разлога због којих се привремени боравак одобрава.“

Ст. (2) до (5) бришу се.

Досадашњи став (6) постаје став (2).

Члан 18.

У члану 45. став (1) тачка 1) мења се и гласи:

„1) је рок важења личног документа који је приложен уз захтев за одобрење, односно продужење привременог боравка краћи од рока прописаног у члану 43. овог закона;“

Став (2) брише се.

Досадашњи ст. (3)-(7) постају ст.(2)-(6).

Члан 19.

Члан 46. мења се и гласи:

„Члан 46.

(1) Странац који намерава да борави и ради у Републици Србији, дужан је да, у складу са одредбама овог закона и прописа којима се уређује запошљавање странаца, у периоду законитог боравка поднесе захтев за издавање јединствене дозволе.

(2) Странац који у складу са прописима којима је регулисано запошљавање странаца има право на рад без јединствене дозволе, а који намерава да у Републици Србији борави дуже од 90 дана у периоду од 180 дана, дуже од периода боравка одређеног међународним уговором, односно дуже од периода на који је издата виза за дужи боравак, дужан је да поднесе захтев за одобрење привременог боравка у складу са одредбама овог закона.“

Члан 20.

После члана 46. додају се чл. 46а-46ж који гласе:

„Дозвола за привремени боравак и рад странца (Јединствена дозвола)

Члан 46а

(1) У случају из члана 40. став (1) тач. 1) и 5) овог закона, издаје се јединствена дозвола.

(2) На основу јединствене дозволе странац има право на привремени боравак и рад у Републици Србији, у складу са законом.

(3) Странац коме је одобрен привремени боравак, односно стално настањење има право на рад у Републици Србији у складу са прописима којима је регулисано запошљавање странаца у Републици Србији и без јединствене дозволе.

(4) Странац коме је издата јединствена дозвола, дужан је да у Републици Србији борави у складу са основом за коју му је издата.

Подношење захтева за јединствену дозволу

Члан 46б

(1) Захтев за издавање, односно продужење јединствене дозволе странац, послодавац у име странца, односно лице које странац овласти, подноси електронски, путем информативног веб портала (у даљем тексту: Портал).

(2) За странца коме је у складу са визним режимом потребна виза за улазак Републику Србију, захтев из става (1) овог члана се подноси након уласка у Републику Србију, за време важења визе за дужи боравак по основу запошљавања.

(3) Изузетно, странац који поседује визу за краћи боравак, захтев из става (1) овог члана може поднети у периоду законитог боравка у Републици Србији, уколико за то постоји интерес Републике Србије, хуманитарни разлог или разлог више силе, уз достављање доказа о постојању интереса.

(4) За странца коме у складу са визним режимом није потребна виза за улазак у Републику Србију захтев из става (1) овог члана се подноси у периоду законитог боравка странца, а може се поднети и из иностранства.

(5) Захтев за продужење јединствене дозволе подноси се најраније три месеца, а најкасније до истека рока важења јединствене дозволе.

(6) Странац који благовремено поднесе захтев из става (1) овог члана, може остати у Републици Србији до окончања управног поступка.

(7) Ако је то у интересу Републике Србије, ако постоје хуманитарни разлози или због постојања више силе, надлежни орган може разматрати захтев за продужење јединствене дозволе који је поднет и након истека важења јединствене дозволе, уколико је временски период између истека претходно важеће јединствене дозволе и подношења захтева за продужење јединствене дозволе краћи од три месеца.

(8) Уколико надлежни орган одобри издавање јединствене дозволе из става (7) овог члана, период између истека важеће јединствене дозволе и подношења захтева за продужење јединствене дозволе сматра се законитим и непрекидним боравком.

(9) У поступку издавања јединствене дозволе плаћа се прописана такса, у складу са законом.

(10) Начин подношења, обраде захтева, ближе услове за издавање јединствене дозволе и изглед обрасца јединствене дозволе прописују споразумно министар надлежан за унутрашње послове и министар надлежан за послове запошљавања.

Услови за издавање јединствене дозволе

Члан 46в

(1) Уз захтев за издавање јединствене дозволе подносилац захтева прилаже:

- 1) важећи лични или службени пасош, односно важећу личну карту државе чији држављани, у складу са важећим прописима, могу да улазе у Републику Србију са личном картом;
- 2) доказ о оправданости захтева за издавање јединствене дозволе у складу са прописима којима се регулише запошљавање странаца, као и друга документа на захтев надлежног органа;
- 3) адресу боравишта, адресу становања, односно изјаву о намераваној адреси становања за странце који захтев за издавање, односно продужење јединствене дозволе подnose из иностранства.

(2) Лични документ из става (1) тачка 1) овог члана мора важити најмање три месеца дуже од периода на који се тражи издавање јединствене дозволе.

(3) Докази из става (1) овог члана прилажу се у електронској форми, и то у форми електронског документа у оригиналу или у форми дигитализованог документа.

Поступак одлучивања

Члан 46г

(1) О захтеву за издавање јединствене дозволе одлучује надлежни орган у року од 15 дана од дана пријема уредног захтева.

(2) Приликом решавања о захтеву за издавање јединствене дозволе, надлежни орган прибавља:

1) процену државног органа надлежног за заштиту безбедности Републике Србије да ли боравак странца на територији Републике Србије представља неприхватљив безбедносни ризик и

2) процену организације надлежне за послове запошљавања о испуњености услова за запошљавање, посебне случајеве запошљавања и samozapoшљавање странца, у складу са прописима којима је уређено запошљавање странаца.

(3) Процене из става (2) овог члана достављају се надлежном органу 10 дана од дана достављања захтева на разматрање.

(4) Надлежни орган, организација надлежна за запошљавање и орган надлежан за заштиту безбедности Републике Србије, у јединственом поступку, електронским путем размењују податке неопходне за одлучивање по захтеву за издавање јединствене дозволе.

(5) Ако су испуњени услови за издавање, односно продужење јединствене дозволе прописани законом, надлежни орган странцу издаје јединствену дозволу.

(6) Странац лично преузима јединствену дозволу.

Основ издавања јединствене дозволе

Члан 46д

(1) Јединствена дозвола се може издати ради:

- 1) запошљавања;

- 2) самозапошљавања;
- 3) посебних случајева запошљавања, у складу са прописима којима се уређује запошљавање странаца.

Одбијање захтева за јединствену дозволу

Члан 46ђ

(1) Надлежни орган решењем одбија захтев за издавање, односно продужење јединствене дозволе када:

1) организација надлежна за запошљавање надлежном органу достави образложену процену да нису испуњени услови за запошљавање, посебне случајеве запошљавања и самозапошљавање странца у Републици Србији;

2) није испуњен један или више услова прописаних чланом 46б;

3) је странцу на снази заштитна мера удаљења, мера безбедности протеривања или му је изречена забрана уласка;

4) то захтевају разлози заштите безбедности Републике Србије и њених грађана;

5) постоји оправдана сумња да странац неће користити јединствену дозволу у складу са основом по ком је поднео захтев;

6) се утврди да су документа, односно докази приложени уз захтев за јединствену дозволу фалсификовани или прибављени на незаконит начин;

7) постоје разлози да се оправдано верује да неће поступати у складу са правним поретком Републике Србије;

8) надлежни орган, у поступку по захтеву за продужење јединствене дозволе, утврди да странац претходно издату јединствену дозволу није користио у складу са основом за коју му је издата.

(4) Против решења из става (1) овог члана може се, преко надлежног органа, изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема решења.

(5) Жалба се подноси у писаној форми, на српском језику, уз плаћање прописане таксе.

(6) О жалби на решење о одбијању захтева за издавање, односно продужење јединствене дозволе одлучује Министарство унутрашњих послова.

(7) Жалба одлаже извршење решења.

(8) Против решења донетог у другостепеном поступку може се покренути управни спор.

Важење јединствене дозволе

Члан 46е

Јединствена дозвола се може издати странцу на период важења до три године, и може се продужавати на исти период, у зависности од постојања разлога због којих се издаје јединствена дозвола.

Престанак важења јединствене дозволе

Члан 46ж

(1) Уколико се накнадно сазна да за странца коме је издата јединствена дозвола постоји један или више разлога прописаних за одбијање захтева за издавање јединствене дозволе, надлежни орган ће донети решење о престанку важења јединствене дозволе.

(2) Решењем из става (1) овог члана се може одредити рок у коме је странац дужан да напусти Републику Србију, који не може бити дужи од 30 дана и може се изрећи забрана уласка.

(3) На изрицање забране уласка сходно се примењује члан 78. овог закона.

(4) О постојању разлога за престанак важења јединствене дозволе инспекција рада и други органи, који у оквиру своје надлежности могу утврдити постојање тих разлога, одмах обавештавају надлежни орган по службеној дужности.

(5) Приликом доношења решења из става (1) овог члана цене се посебне околности сваког појединачног случаја, а посебно дужина трајања претходних привремених боравака, односно јединствене дозволе странца, његове личне, породичне, социјалне, економске и друге везе са Републиком Србијом.

(6) Против решења о престанку важења јединствене дозволе може се, преко надлежног органа, изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема решења.

(7) Жалба се подноси у писаној форми, на српском језику, уз плаћање прописане таксе.

(8) О жалби на решење о престанку важења јединствене дозволе одлучује Министарство унутрашњих послова.

(9) Жалба одлаже извршење решења.

(10) Против решења донетог у другостепеном поступку може се покренути управни спор.

(11) Решење о престанку важења јединствене дозволе може се донети и на захтев странца.

(12) Јединствена дозвола престаје да важи по сили закона у случају смрти странца, одобрења сталног настањења странца у Републици Србији, односно пријема странца у држављанство Републике Србије.“

Члан 21.

У члану 48. став (2) брише се.

Став (4) брише се.

У ставу (3) речи: „од годину дана“, замењују се речима: „од три године,“

Досадашњи став (3) постаје став (2).

Члан 22.

Члан 50. брише се.

Члан 23.

У члану 51. ст. (2) брише се.

У ставу (3) после речи: „годину дана“, замењују се речима: „три године,“.

Став (4) брише се.

Досадашњи став (3) постаје став (2).

Члан 24.

У члану 57. став (1) брише се.

У ставу (2) после речи: „боравак“, додају се речи: „односно издата јединствена дозвола“ и после речи: „боравка“, додају се речи: „односно јединствене дозволе“.

Досадашњи став (2) постаје став (1)

Члан 25.

У члану 58. став (2) речи: „од једне“ замењују се речима „до три“.

Члан 26.

У члану 59. став (4) брише се.

Члан 27.

У члану 66. став (1) мења се и гласи:

„Уколико се накнадно сазна да за странца коме је одобрен привремени боравак постоји један или више разлога прописаних за одбијање захтева за привремени боравак, надлежни орган ће донети решење о престанку права на привремени боравак.“

После става (1) додаје се став (1а) који гласи:

„(1а) Решењем из става (1) овог члана се може одредити рок у ком је странац дужан да напусти Републику Србију, који не може бити дужи од 30 дана и може се изрећи забрана уласка.“

После става (8) додају се ст. (9) и (10) који гласе:

„(9) Привремени боравак може престати и по захтеву странца.“

(10) Привремени боравак престаје да важи по сили закона у случају смрти странца, одобрења сталног настањења странца у Републици Србији, односно пријема странца у држављанство Републике Србије.“

Члан 28.

У члану 67. став (1) реч: „дозвола“ замењује се речју: „одобрење“.

У ставу (2) речи: „пет година“ замењују се речима: „три године.“

У ставу (5) речи: „пет година“ замењују се речима: „три године.“

Став (9) мења се и гласи:

„(9) Одредбе овог члана се сходно примењују и на странца коме је издата јединствена дозвола.“

После става (9) додаје се став (10) који гласи:

„(10) Ближе услове и начин одобравања сталног настањења, као и изглед захтева за одобрење сталног настањења прописује министар надлежан за унутрашње послове.“

Члан 29.

Члан 68. мења се и гласи:

„Члан 68.

(1) Независно од члана 67. овог закона стално настањење ће се одобрити и странцу који испуњава услове из члана 70. овог закона и то:

- 1) малолетнику на привременом боравку у Републици Србији, ако је један од родитеља држављанин Републике Србије или странац коме је одобрено стално настањење;
- 2) странцу који је пореклом из републике србије;
- 3) странцу који је српског порекла;
- 4) другом странцу, ако то налажу разлози хуманости или то представља интерес за републику србију.

(2) Одредбе члана 67. ст. (6)–(9) примењују се и у случајевима сталног настањења у посебним случајевима.“

Члан 30.

У члану 69. после става (4) додају се ст. (5) и (6) који гласе:

„(5) Захтев за стално настањење се може поднети и електронским путем.

(6) Ближе услове за подношење захтева за одобрење сталног настањења електронским путем прописује министар надлежан за унутрашње послове.“

Члан 31.

Члан 70. мења се и гласи:

„Члан 70.

(1) Уз захтев за одобрење сталног настањења странац прилаже:

1) важећи лични или службени пасош или важећу личну карту државе чији држављани, у складу са важећим прописима могу да уђу у Републику Србију са личном картом;

2) доказ да поседује средства за издржавање;

3) доказ о здравственом осигурању;

4) доказе о оправданости захтева за одобрење сталног настањења;

5) доказ о уплати прописане таксе.

(2) Странцу коме је одобрено стално настањење издаје се лична карта за странца.

(3) Странац лично преузима личну карту за странца.

Члан 32.

У члану 71. став (2) мења се и гласи:

„Приликом доношења одлуке из става (1) тач. 1), 2) и 3) овог члана, цене се посебне околности сваког појединачног случаја, узимајући у обзир дужину трајања претходних привремених боравака, његове личне, породичне, културне, економске и друге везе са Републиком Србијом, односно озбиљност учињеног кривичног дела за које се гони по службеној дужности, као и претњу коју подносилац захтева представља по безбедност Републике Србије и њених грађана.“

Члан 33.

У члану 74. став (1) тачка 2) после речи: „180 дана“ додаје се запета и речи: „односно дуже од периода боравка странца одређеног међународним уговором;“

Члан 34.

У члану 87. став (3) после тачке 9) додаје се тачка 10) која гласи:

„10) његов боравак на територији Републике Србије представља неприхватљив безбедносни ризик за Републику Србију и њене грађане, у складу са чланом 9. овог закона.“

Члан 35.

У члану 88. став (3) речи: „најкасније 15 дана“ бришу се.

Члан 36.

Назив изнад члана 94. и члан 94. мења се и гласи:

„Трошкови принудног удаљења

Члан 94.

(1) Трошкове смештаја и боравка у прихватилишту и друге трошкове који настану приликом принудног удаљења сноси странац.

(2) Ради наплате трошкова из става (1) овог члана од странца ће се одузети новчана средства, о чему се издаје потврда.

(3) Новчана средства која су одузета од странца се користе за подмирење трошкова принудног удаљења, издавањем потврде о трошковима принудног удаљења.

(4) Ако странац нема средства за наплату трошкова из става (1) овог члана, трошкове сноси:

1) физичко или правно лице које се обавезало да ће сносити трошкове боравка и принудног удаљења странца из члана 27. став (2) овог закона;

2) превозник који није одвезао странца у складу са чланом 13. ст. (2) и (3) овог закона;

3) организатор туристичких или пословних путовања из члана 13. став (4) овог закона;

4) послодавац који је запослио странца супротно одредбама овог закона или прописа којим је уређено запошљавање странаца.

(5) У случају из става (4) овог члана Министарство унутрашњих послова решењем утврђује висину трошкова принудног удаљења странца, узимајући у обзир стварне трошкове.

(6) Против решења из става (4) овог члана није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор.

(7) Наплата трошкова принудног удаљења из става (4) овог члана застарева након пет година, рачунајући од дана извршности решења из става (5) овог члана.

(8) Трошкове које није могуће наплатити на начин из ст. (1) до (4) овог члана, падају на терет буџета Републике Србије.

(9) У трошкове принудног удаљења странца спадају трошкови набавке путне исправе земље порекла странца, путне карте за повратак у земљу порекла странца, трошкови смештаја странца у прихватилишту за странце, трошкови смештаја и путовања полицијске пратње у иностранство, као и други трошкови који могу настати у вези принудног удаљења странца.

(10) Образац потврде о одузетим новчаним средствима, образац потврде о трошковима принудног удаљења и начин израчунавања трошкова принудног удаљења прописује министар надлежан за унутрашње послове.“

Члан 37.

У члану 100. после речи: „државе“ додају се речи: „дозволом за привремени боравак, односно јединственом дозволом“.

Члан 38.

После члана 101. додају се чл. 101а и 101б који гласе:

„Садржај обрасца дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе

Члан 101а

(1) Дозвола за привремени боравак, односно јединствена дозвола издаје се, у облику картице, на обрасцу на ком су персонализовани подаци о врсти дозволе.

(2) Образац из става (1) овог члана садржи следеће податке: презиме, име, дан, месец и годину рођења, пол, евиденцијски број странца, државу рођења, држављанство, основ боравак и напомену.

(3) У образац из става (1) овог члана се уносе и слике биометријских података странца и то: фотографија и потпис, регистарски и серијски број дозволе, као и датум издавања, рок важења и орган издавања.

(4) Образац из става (1) овог члана садржи микроконтролер (чип) и простор за машински читљиву зону за потребе аутоматског читавања података у који се уносе видљиви подаци на исправи, као и подаци о адреси становања странца, биометријски отисак прста странца, подаци о праву на рад, као и други подаци о странцу и са њим повезаним физичким и правним лицима, у складу са одредбама закона којим се уређују евиденције и обрада података у области унутрашњих послова.

(5) По захтеву странца коме се издаје или је издата дозвола за привремени боравак, односно јединствена дозвола, у складу са посебним прописима, у микроконтролер (чип) се уписује квалификовани електронски сертификат имаоца и одговарајући подаци за формирање квалификованог електронског потписа, тако да дозвола постаје средство за формирање квалификованог електронског потписа.

(6) Образац из става (1) овог члана се штампа на српском језику, ћириличним писмом и на енглеском језику, а подаци о презимену и имену странца се уписују онако како су уписани у путну исправу странца у транскрипцији на енглеском језику, док се подаци о држављанству уписују се на начин како се међународно признатим трослојним кодом означава држава чији је странац држављанин, а подаци о држави рођења странца уписују ћириличним писмом, на начин како се на српском језику назива држава чији је странац држављанин.

Издавање дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе

Члан 101б

(1) Странцу који испуњава услове за одобрење привременог боравак, односно јединствене дозволе надлежни орган издаје дозволу за привремени боравак, односно јединствену дозволу, при чему је потребно лично присуство странца у циљу узимања његових биометријских података.

(2) Малолетном странцу, до навршене дванаесте године живота не узимају се отисци прстију и потпис, а приликом издавања дозволе за привремени боравак малолетном странцу неопходно је присуство једног родитеља, старатеља, односно законског заступника.

(3) Странац коме се издаје дозвола за привремени боравак, односно јединствена дозвола, а који због својих верских или националних обичаја носи капу или мараму као саставни део ношње, односно одеће, може бити фотографисан са капом или марамом.

(4) Приликом узимања биометријских података странцу се издаје потврда која служи као доказ о започетом процесу издавања дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе.

(5) Странац коме је дозвола за привремени боравак, односно јединствена дозвола оштећена или ако фотографија више не одговара његовом изгледу, односно када из других разлога не може да служи својој сврси, дужан је да у року од 15 дана од дана наступања разлога из овог става подноси захтев за издавање нове дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе.“

Члан 39.

У члану 102. став (1) запета и речи: „као и странцу који нема важећу путну исправу, а привремени боравак му је одобрен решењем“ бришу се.

После става (2), додаје се став (2а) који гласи:

„(2а) Привремена лична карта за странца се издаје и у случају из члана 44. став (6) овог закона.“

Члан 40.

После члана 103. додаје се члан 103а који гласи:

„Израда образаца

Члан 103а

„Образац дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе, образац личне карте за странца и привремене личне карте за странца, као и образац путног листа за странце израђује и штампа Народна банка Србије-Завод за израду новчаница и кованог новца.“

Члан 41.

Назив изнад члана 104. и члан 104. мења се и гласи:

„Издавање личне карте за странца

Члан 104.

(1) Странцу коме је одобрено стално настањење надлежни орган издаје личну карту за странца, при чему је потребно лично присуство странца у циљу узимања његових биометријских података.

(2) Приликом узимања биометријских података странцу се издаје потврда која служи као доказ о започетом процесу издавања личне карте за странца.

(3) Странац коме се издаје лична карта за странца, а који због својих верских или националних обичаја носи капу или мараму као саставни део ношње, односно одеће, може бити фотографисан са капом или марамом.

(4) Малолетном странцу лична карта за странца се издаје на захтев једног од родитеља, старатеља или законског заступника, а до навршене дванаесте године живота не узимају се отисци прстију и потпис.

(5) Одредбе овог члана се сходно примењују приликом издавања привремене личне карте за странца.

(6) Изглед обрасца и поступак издавања личне карте за странца и привремене личне карте прописује министар надлежан за унутрашње послове, а изглед обрасца захтева за издавање посебне личне карте, изглед обрасца посебне личне карте, као и поступак издавања посебне личне карте прописује министар надлежан за спољне послове.

Члан 42.

У члану 106. став (1) мења се и гласи:

„(1) Лична карта за странца издаје се са роком важења од пет година.

(2) Малолетном странцу лична карта за странца издаје се са роком важења од две године.

(2) Привремена лична карта издаје се са роком важења решења на који је странцу одређен обавезни боравак, одложено принудно удаљење, односно одобрен привремени боравак.

(3) Посебна лична карта издаје се са роком важења до четири године.“

Члан 43.

У члану 108. став (1) тачка 3) речи: „или на привремени боравак, односно ако му је привремени боравак истекао“ бришу се.

У ставу (2) речи: „у „Службеном гласнику Републике Србије” о трошку странца“ замењују се речима: „на званичној веб презентацији Министарства унутрашњих послова.“

Члан 44.

Члан 109. мења се и гласи:

„Обавезе странца у случају нестанка дозволе за привремени боравак и јединствене дозволе

Члан 109.

(1) Странац је дужан да о нестанку дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе, без одлагања обавести надлежни орган, који решењем проглашава дозволу за привремени боравак, односно јединствену дозволу неважећом, и исто оглашава на званичној веб презентацији Министарства унутрашњих послова.

(2) Против решења о проглашавању неважећом дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе није допуштена жалба, али се може покренути управни спор.“

Члан 45.

У члану 117. став (4) мења се и гласи:

„(4) У складу са ставом (1) тачка 3) овог члана организација надлежна за послове запошљавања од Министарства унутрашњих послова преузима податке о одобреном привременом боравку или сталном настајењу странца, односно јединственим дозволама, док Министарство унутрашњих послова преузима податке о процени испуњености услова за издавање јединствене дозволе, у складу са законом.“

Члан 46.

Члан 118. мења се и гласи:

„Надзор над спровођењем овог закона и прописа донетих на основу овог закона врше министарство унутрашњих послова, министарство надлежно за послове запошљавања, преко надлежне инспекције рада и организације надлежне за послове запошљавања, као и министарство надлежно за спољне послове, свако у делу прописане надлежности.“

Члан 47.

У члану 119. став (1) број: „50.000“, замењује се бројем: „500.000“.

У тачки 2) тачка и запета замењују се речима: „и члан 13а став (2)“.

После тачке 2) додаје се тачка 3) која гласи:

„На основу чијег позивног писма је странцу издата виза, а због пропуста позивара је дошло до незаконитог боравка странца на територији Републике Србије. (члан 13. став (5) и члан 13а став (3) овог закона).“

У ставу (2) број: „5.000“, замењује се бројем: „50.000“.

У ставу (3) број: „10.000“, замењује се бројем: „100.000“.

После става (4) додају се ст. (5) и (6) који гласе:

„(5) Уз казну за прекршај из става (1) тачка 3) овог члана, позивару се може изрећи и заштитна мера забране обављања делатности.

(6) Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става (1) тачка 3) овог члана.“

Члан 48.

У члану 122. став (1) број: „5.000“, замењује се бројем: „50.000“.

После тачке 1а) додаје се тачка 1б) која гласи:

„1б) борави у Републици Србији супротно разлозима због којих му је издата јединствена дозвола (члан 46. став (4) овог закона).“

Члан 49.

У члану 123. став (1) број: „5.000“, замењује се бројем: „10.000“ и речи: „до 150.000“ бришу се.

Тачка 1) мења се и гласи:

„1) у прописаном року није поднео захтев за издавање јединствене дозволе (члан 46. став (1) овог закона);“

После тачке 1) додаје се тачка 1а) која гласи:

„1а) у прописаном року није поднео захтева за одобрење привременог боравка (члан 46. став (2) овог закона);“

Тачка 3) брише се.

Тачка 5) брише се.

После тачке 8) додаје се тачка 8а) која гласи:

„8а) не пријави надлежном органу нестанак дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе из члана 109. став (1) овог закона.

После тачке 10) додаје се тачка 11) која гласи:

„10) у прописаном року не понесе захтев надлежном органу за издавање нове дозволе за привремени боравак или јединствене дозволе (члан 101 б. став (5) овог закона).“

После става (1) додаје се став (2) који гласи:

„(2) За прекршаје из овог члана, издаје се прекршајни налог, у складу са законом који уређује издавање прекршајног налога.“

Члан 50.

После члана 123, додаје се члан 123а, који гласи:

У члану 120. и 121. број: „5.000“ замењује се бројем: „50.000“

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 51.

(1) Влада ће у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, донети уредбу о категоријама странаца којима се, у складу са интересом Републике Србије, може одобрити привремени боравак у Републици Србији, као и начин и ближе услове одобравања привременог боравка тим категоријама странаца из члана 12. став 3. овог закона.

(2) Министар надлежан за унутрашње послове ће у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона донети прописе о:

1) ближим условима за одобрење привременог боравка, изгледу захтева за одобрење привременог боравка, изгледу обрасца и ближим условима за издавања дозволе за привремени боравак из члана 15. став 4. овог закона;

2) ближим условима и начину одобравања сталног настањења, као и изгледу захтева за одобрење сталног настањења из члана 28. став 5. овог закона;

3) ближим условима за подношење захтева за одобрење сталног настањења електронским путем из члана 30. став 2 овог закона.

4) о обрасцу потврде о одузетим новчаним средствима, обрасцу потврде о трошковима принудног удаљења и начину израчунавања трошкова принудног удаљења из члана 36. став 10 овог закона.

(3) Министар надлежан за спољне послове ће, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, донети пропис о изгледу обрасца визе у електронском формату, начин и ближе услове за издавање визе у електронском формату из члана 8. став (5) овог закона.

(3) Министар надлежан за унутрашње послове, министар надлежан за послове запошљавања и министар надлежан за спољне послове ће, споразумно, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, донети пропис о ближим условима и начину одобравања виза, као и изгледу и садржају позивног писма из члана 10. став 1. овог закона.

(4) Министар надлежан за унутрашње послове и министар надлежан за послове запошљавања, ће споразумно, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, донети пропис о начину подношења, обраде захтева, ближим условима за издавање јединствене дозволе и изгледу обрасца јединствене дозволе из члана 46б став (10) овог закона.

Члан 52.

(1) Сви поступци започети до ступања на снагу овог закона окончаће се применом

прописа према којима су започети.

(2) Почетком примене прописа из члана 51. став (1) и став (2) тач. 1) и 2), престају да важе одредбе члана 124. став (1), став (3) тач. 4) и 5) Закона о странцима („Службени гласник РС, бр. 24/18 и 31/19)“.

Члан 53.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а одредбе члана 1. став (2), члана 8. ст. (2) и (4), члана 9., члана 11. став (2), члана 12. ст. (2), (3) и (5), члана 14., члана 15. ст. (1) и (3), члана 17. ст. (2) и (3), члана 19, члана 20, члана 22., члана 23. став (3), члана 24. став (2), члана 28. став (4), члана 37, члана 3., члана 40, члана 44, члана 45, члана 46, члана 48. став (2) и члана 49. ст. (2), (3), (6) и (7) почињу да се примењују дана 01.02.2024. године